STRADA COSMOS

OVIDIU BUFNILĂ

Jano visa cu ochii deschişi, fuma şi cerceta din cînd în cînd strada de pe butoiul de tablă pe care se aciuase şi care aparţinuse unei companii petroliere, Zi-mi Un Banc rîdea ca de obicei de unul singur şi alerga de colo-colo, aducînd informaţii despre un război de cîteva zile din partea cealaltă a lumii sau despre savantul care locuia în colţul străzii şi care inventase un mod de a respira economicos, Jano visa în continuare, văzuse cu un an în urmă hologramele lui Gassman, îşi dorea o lume numai pentru el, dar nu avea curajul răspunderii şi nu se credea în stare de un efort demiurgic, un doctor care şi vara purta bască îi prescrise un soi de prafuri contra melancoliei, doctorul trecuse prin zid, dar nu înainte de a izola un gol care se afla chiar în mijlocul lui, Zi-mi Un Banc afirmă că aşa ceva era imposibil şi combătu cu furie teoria nu ştiu cui, care afirmase că Pămîntul ar fi lenticular, apoi veni Campari-cel-cu-mulţi-ochi care puse capac la toate, spunînd că a văzut cu două seri în urmă o navă extraterestră.

Şeful de post, care îi făcea curte Luisei, îl băga de fiecare dată la zdup acuzîndu-l de falsificare de bani şi, pe bună dreptate, acuzatul contribuise în felul lui la destabilizarea situaţiei monetare.

Între timp, nava extraterestră îşi urmă traiectoria într-un spaţiu paralel care exista, după spusele profesorului Balthazar, chiar în grădina casei sale, nu-l credeai, dar nu puteai să nu te duci la conferinţele sale, pentru că te învăţa cum să te fereşti de războaie şi de certuri în familie.

Chiar dacă ploua, Jano nu se mişca de pe butoiul său şi, astfel, un pictor obscur deveni celebru peste noapte datorită unor picturi cinetice, care aveau în prim-plan figura lui Jano pe care apa o descompunea după cele trei axe de coordonate, se adunaseră o mulţime de reporteri şi Jano fugise intimidat, singura dată de altfel cînd se dezlipise de butoiul său, despre care avea plăcerea să spună că era un început de lume.

Zi-mi Un Banc rîdea şi spunea că Jano este un filozof fără pereche, s-au mai văzut din ăştia, se grăbea să completeze Cico Dă-mi Un Leu, singurul care-l avea la mînă pe şeful de post, ceva în legătură cu afacerea „ghetelor cu emiţătoare”, Cico Dă-mi Un Leu nu muncea, făcea bişniţă cu bilete de cinema, dînd apoi toţi banii unei bătrîne, dar asta, de bună seamă, nu se

chema filantropie, mai apoi găsi într-un pod plin cu pînze de păianjeni o maşinărie ciudată care făcea poezii şi se spunea ca o făcea chiar mai bine decît alţii. Alţii nu ştiau nimic despre asta şi uite-aşa, pe vremea aceea, toată lumea era fericită.

Apoi, profesorul Balthazar emise o ipoteză despre deviaţiile cîmpului magnetic şi influenţa lor asupra organismului, purta în mod demonstrativ o cască miraculoasă fabricată la Amsterdam, care l-ar fi ferit de efectele necunoscute ale schimbării polului magnetic, Zi-mi Un Banc se ţinea toată ziua după el vrînd să-l descoase, şeful de post îi urmărea atent cu o maşină şi-şi neglijă iubita care în cele din urmă fugi cu un pianist, pianistul avea cîte zece degete la o mînă şi era practic condamnat pentru că evadase dintr-un laborator Intrarea-interzisă.

Jano încercă să-l combată pe profesorul Balthazar, deviaţiile sînt infime, spunea el, Campari-cel-cu-mulţi-ochi desenă cu cretă pe asfalt silueta navei extraterestre şi noaptea se fereau cu toţii de locul acela pentru că se auzeau tot felul de glasuri şi pentru că se zvonise că o persoană invizibilă, care descoperise pe cont propriu o ruptură în spaţiu, circula pe acolo şi făcea glume proaste pe seama trecătorilor.

Apoi, pe baza unui denunţ, fu demolată, bucata cu bucată, casa lui Alfa Graz, acuzat că ar deţine fiinţe extraterestre într-un borcan, sau aşa ceva, nu se găsi nimic şi, timp de două zile, lucrînd la reconstrucţie, şeful de post blestemă anonimele şi rată, nu mult după aceea, un pas important în viaţa lui şi asta numai pentru că admiratoarea în cauză uitase să-şi spună numele la telefon.

Într-o vineri dimineaţă fu dezvelită statuia Călătorului Stelar, fură aduse o mulţime de flori pe care Cico Dă-mi Un Leu le valorifică vînzîndu-le la suprapreţ, căci tocmai venise anotimpul îndrăgostiţilor. Apoi cineva fură statuia Călătorului Stelar, dar acesta constitui un eveniment minor în noianul de întîmplări care urmară construirii rampei.

Cei de la Astro nu erau deloc vorbăreţi, veniră într-o dimineaţă cu un laborator mobil, înconjurară un teren viran cu sîrmă ghimpată, instalară tot felul de maşinării şi o vară întreagă lansară sateliţi.

Interesat de calculele lor, Jano se împrieteni cu ei, refăcu integrala Go şi ajunse pe neaşteptate la un adevăr care-l ajută să treacă de vîrsta ambiguităţilor.

Spre toamnă, Zi-mi Un Banc se însură şi aceasta însemnă pentru mulţi sfîrşitul unei epoci, strada părea acum pustie, Campari-cel-cu-mulţi-ochi se străduia să nu mai vadă şi alte nave extraterestre, aflat mereu la treizeci de

metri în spatele său, şeful de post făcea fotografii, la prînz mînca o supă caldă şi se gîndea cu plăcere la apropiata lui avansare, cuprins de nelinişte, profesorul Balthazar făcu un memoriu despre lipsa de simţ cosmic a şefului de post şi se alese cu o zi de arest pentru inducerea în eroare a autorităţilor.

Dar lucrul cel mai important se afla acolo, pustiu şi înconjurat de sîrmă ghimpată. Jano se străduia să găsească o soluţie rentabilă, construirea unui satelit însemna însă un efort financiar zdrobitor, consultat, Cico Dă-mi Un Leu îşi dovedi incompetenţa, căzu în dizgraţie şi se angajă salvator la un ştrand, o muncă cinstită, de anonim, aşa cum îşi dorise întotdeauna.

Rampa dădu multă bătaie de cap tuturor, soluţii năstruşnice asaltară birourile municipale, un comerciant de pe Marte vru s-o cumpere, dar se opuse Eliza-avem-confecţii-de-bună-calitate, care înaintă forurilor în drept un document inedit privind dedesubturile expansiunii comerciale a unor foşti piloţi cosmici, primi cîştig de cauză şi dădu o petrecere, Jano uimi lumea cu o formulă a adevărului absolut, cunoscu o desenatoare pe care o iubi platonic timp de trei zile, Zalis cel blînd nimeri sub o ploaie de meteoriţi şi căpătă însuşiri miraculoase, şeful de post îl urmări o vreme, apoi se plictisi şi-l arestă pe frizer pentru că acesta se pronunţase împotriva zborurilor cosmice de orice natură.

Într-o noapte, Alfa Graz îşi trimise în spaţiu oaspeţii extratereştri şi asta de bună seamă cu ajutorul rampei în zona căreia se manifestau o serie de fenomene magnetice necunoscute, Jano coborî de pe butoiul lui şi se prezentă la faţa locului cuprins de curiozitate, unii se vedeau deja pe Lună, pe Marte sau pe Venus, se împărţiră chiar bilete, erau jumătate roz, jumătate galbene, dar culoarea nu avea nici o importanţă, Alfa Graz refuză să dea informaţii, se făcu o chetă în secret pentru Campari-cel-cu-mulţi-ochi, care nu avea bani şi care visase o viaţă întreagă să pună piciorul pe Lună.

Jano dispăru cîteva zile, apoi reapăru şi povesti despre un spaţiu de natură specială, Eliza-avem-confecţii-de-bună-calitate se interesă de starea comerţului în lumea nou descoperită, de modă şi de caracterul bărbaţilor.

Zi-mi Un Banc se schimbase între timp, avea o figură gravă care impunea, trecu prin cartier împreună cu nevastă-sa, Toni-cu-toneta le servi cîte o îngheţată cu fistic şi încercă să le vorbească despre motorul pe care-l construia noaptea într-o magazie, motorul necesita consum minim de combustibil şi era de mărimea unei mingi de ping-pong.

Într-o zi de joi, pompierul Benedict se luptă cu furnicile care tocmai traversau o perioadă critică a civilizaţiei lor, se zvoni că ar fi dispuse să cumpere orice invenţie, dar Toni-cu-toneta află prea tîrziu, lui Cam-

pari-cel-cu-mulţi-ochi îi căzu un dinte şi el puse acest lucru pe seama poluării apoi, din întîmplare, descoperi cu binoclul său de vînătoare o gaură neagră, sună Ministerul de război şi propuse ca deşeurile radioactive să fie deversate în ea.

Cei de la minister erau însă suspicioşi şi nefericitul astronom amator fu anchetat asupra unei posibile activităţi de spionaj în domeniul nuclear, era la mijloc o confuzie regretabilă, lumea e plină de astfel de lucruri, decretă Jano în timp ce încerca să-l bată la table pe Olinic-două-zaruri, într-un tîrziu înţelese că de fapt, Olinic-două-zaruri era proiecţia propriului său eu şi i se întîmplase asta pentru că juca table în faţa unei oglinzi aduse de pe Venus.

Pentru mult aşteptata călătorie se pregătiră cu toţii, în ziua cu pricina se urcară pe rampă cuprinşi de emoţie, aşteptînd acel ciudat fenomen magnetic, care avea să le înlesnească pătrunderea în alte spaţii, dispărură unul după altul prin cerul spuzit de stele şi pe stradă se aşternu tăcerea.

În laboratorul său secret, şeful de post developă filmele frecîndu-şi mîinile cu bucurie, avea să primească o decoraţie pentru vigilenţa sa, aprinse lumina şi constată stupefiat că filmele erau voalate, duminică trecu pe acolo Zi-mi Un Banc cu nevasta lui, dar strada era pustie, venea toamna şi maşina şefului de post rugini în garaj într-o singură noapte şi acesta îşi spuse cu teamă că era un posibil semn al bătrîneţii, nu mai ieşi să urmărească pe nimeni, se uita la televizor, făcea curte unei femei care se dovedi pînă la urmă a fi de pe Saturn, ceea ce contravenea în mod flagrant ultimului paragraf al regulamentului, fu concediat, şi i se luă insigna, pistolul şi pantofii cu scîrţ.

În tot acest timp, proiecţia lui Jano, Olinic-două-zaruri, enunţă o nouă teorie a probabilităţilor care includea şi apariţia materiei vii, Olinic-două-zaruri era un optimist, trimise vecinilor cîte o copie a eseului său despre legăturile ce se stabilesc între oameni şi obiecte, calculă cu exactitate traiectoria unei stele căzătoare şi îndepărtă din sufletele oamenilor teama de cataclism.

Apoi se zvoni că se vor întoarce Jano şi toţi ceilalţi şi chiar aşa se şi întîmplă, hologramele lui Gassman erau un moft, spuneau ei, lumile din Univers erau nebănuit de frumoase, reveni la modă ipoteza profesorului Balthazar despre spaţiul paralel, care se găsea chiar în grădina sa, şeful de post fu reangajat dar numai după ce înaintă o listă nouă de suspecţi, nu sîntem singuri în Univers, decretă Jano şi Eliza-avem-confecţii-de-bună-calitate dădu o nouă petrecere în cinstea acestei veşti îmbucurătoare,

Alfa Graz primi aprobare să invite o pereche de extratereştri, şeful de post îşi luă o scurtă vacanţă la mare, Campari-cel-cu-mulţi-ochi începu să picteze şi în scurt timp deveni celebru, rampa ajunse la fiare vechi din pricina uzurii morale, Jano se angajă programator la Astro, profesorul Balthazar ieşi la pensie şi construi un uriaş telescop, Eliza deschise un magazin de flori-care-şi-schimbă-forma şi o făceau foarte frumos, vă asigur, şi asta după intensitatea luminii solare, Toni inventă un nou motor de mărimea unui vîrf de ac, iar eu, Olinic-două-zaruri, nedespărţit de oglinda mea, mă străduiesc de cîtăva vreme să vă povestesc toate aceste întîmplări în ordinea lor firească.